

EL BOULEVARD

PER
Jordi BoschEl llibre de
Montse BatlleHe gaudit fent i llegint entrevistes
i converses amb gent important,
inquietant o interessant,
i aquesta publicació és exemplar
perquè aconseguix
tot el millor del protagonista

Crec que els amics de la Llibreria Geli no havien venut mai tants exemplars en el decurs de la presentació d'un llibre com ara fa poc més d'un any a la Casa de Cultura de Girona, plena de gom a gom, quan la gironina **Montse Batlle** va veure com l'**Agustí Paniker**, d'Editorial Paidós, li editava *Lo íntimo y lo sagrado*, un recull de converses i entrevistes que tenen com a fil conductor una visió des d'àmbits tan diferents com l'espiritualitat, la psicoanàlisi, les religions, el ioga, l'astrologia, etc. sempre amb un denominador comú, que és una mirada cap al interior de la persona i les seves creences, i destaca la magnífica qualitat de l'entrevista, que treu del personatge el màxim possible, cosa que els lectors hem gaudit.

De fet, l'**Antoni Puigvert** (que va intervenir en l'acte amb el rector de Cadaqués i el recentment desaparegut pedagog gironí **Josep Torrelles**) que, per cert, crec que és el posseïdor del rècord absolut gironí com a presentador de llibres, va reconèixer que era la més multitudinària a la qual mai havia assistit. No és gens estrany, Montse Batlle és una gironina destacada, gaudeix d'una extraordinària elegància externa i interior que l'ha portat a establir grans amistats sempre basades en la lleialtat i en el respecte a com pugui ser, pensar o creure l'altra persona. La Montse planejava ser periodista, però la mort del seu germà la va obligar a incorporar-se a la direcció de l'empresa familiar, la fàbrica Batlle de maquinària agrícola, i per tant, abandonar els seus plans personals, que ha reprès amb els anys tant des de la perspectiva de la seva formació, especialment pel que fa a la filosofia, com a la seva activitat en el món comunicatiu.

Quan la Montse als anys 80 venia a Madrid a fer gestions als ministeris, jo compartia pis al carrer Santiago Bernabéu (sí senyors, al carrer Santiago Bernabéu) amb el periodista gironí **Lluís Falgàs** i la passejàvem pels divertiments de la ciutat, eren els anys finals de la *movida madrileña*. Les inquietuds periodístiques de Montse Batlle apareixien immediatament tan aviat com coneixia un personatge o un lloc peculiars i és ben cert que en vam conèixer! Fa un temps em va explicar

Montse Batlle, durant la presentació del seu llibre a Madrid.

aquest projecte, que no és un d'aquells llibres d'autoajuda sinó una visió molt equilibrada i captivadora de les creences, experiències i del món interior impulsada per la seva persistent necessitat de conèixer com som les persones. Per tant, fou una satisfacció que la Montse em demanés fa uns dies que presentés aquest llibre, que està tenint un llarg recorregut de lectors i de crítiques, als mitjans de comunicació a Madrid. La colònia gironina, catalana i amics de Madrid van omplir la sala Blanquerna al carrer Alcalá, el mateix local on l'onze de setembre passat uns extremistes varen inter-

rompre la celebració de la Diada.

La presentació va servir perquè expliqués la meua afeció i admiració pel gènere periodístic i literari de les entrevistes i les converses. M'ho he passat molt bé fent entrevistes quan m'he dedicat al periodisme activament, i molt més llegint les dels grans i llegendaris entrevistadors. Crec que les que ha fet Montse Batlle han tingut l'encert d'un exhaustiu coneixement de l'entrevistat i del seu món, les ha anat conduint amb discreció provocant l'interès del personatge perquè parli, ha sabut marcar les contradiccions però no encetar una polèmica, l'ha deixat fer marcant el rumb però sense que se li escapés i en alguns casos ha tingut ben present que si hi ha un ego que ha d'aparèixer, és el de l'entrevistat i no a l'inrevés.

L'any 1977, quan vaig anar a estudiar a Barcelona, gràcies a un gironí, el legendari **Joan Viñas**, amic de la meua família, llavors directiu de Ràdio Nacional i famosíssim presentador de la campanya benèfica de Nadal de TVE (la del senyor Viñas i el senyor **Dalmau**), vaig conèixer al Bracafé del carrer Casp de Barcelona **Federico Gallo**, pioner de la ràdio i la televisió i presentador d'*Esta es su vida*, que llavors era governador civil, crec que d'Albacete, i era a Barcelona per un tema familiar. Conservo unes notes d'aquella trobada parlant de l'art de l'entrevista, de com preparava el programa, de com feia les de *La Vanguardia* en **Manuel del Arco**, també guionista del seu programa, o el que feia **Soler Serrano** amb el seu mític *A fondo*.

Anys després, quan ja era directiu de TVE, no sé quants centenars de còpies vaig fer de la cèlebre entrevista de Soler Serrano amb **Josep Pla** a *A fondo*, fins que les vàrem acabar editant amb **Gonzalo Herralde**. També vaig conèixer Soler Serrano, que va viure molt anys a Venècia, quan els veterans de la tele em convidaven als seus dinars nadalencs.

En el llibre de Montse Batlle he trobat aquest encert de les entrevistes clàssiques tot el que li pot interessar al lector acaba sortint i un discret treball literari en què, sense traïr les paraules de l'entrevistat, les sap millorar i precisar.

PAPER DE
DIUMENGEFrancesc Cruanyes
► fcruanyes@lletranet.cat

FER DE PAGÈS

E l dia que les entitats conservacionistes, els ecologistes, els Verds, els Salvem... declaren el pagès –i la pagesa– espècie per protegir, haurem fet un gran pas endavant. Mentre no prenguem consciència que la pagesia i la ramaderia de proximitat és una pràctica en vies d'extinció, en farem prou de reclamar vida sana i productes frescos, de quilòmetre zero, que en diuen ara. No calen estadístiques ni estudis: el nombre d'heures i pubilles que abandonen el rem, que no volen seguir l'explotació familiar, és evidèntíssim. El propi pare els empeny: «Busca't feina en una oficina, noi». Rebla la mare: «Paugen més per escalfar un cul de cadira de vuit a tres que jugar-se-la tot l'any les vint-i-quatre hores del dia, ara plou, ara pedrega!» I a plaça, quatre rals; fred a l'hivern, viandes de fora... Ser de pagès és bonic, ser pagès és sacrificat, fer de pagès és un mal negoci.

Per això és necessària una conxorxa social per salvaguardar-ne l'activitat i considerar-la un bé comú. D'una banda, gestió eficaç de l'Administració, garantint quelcom més que interessos i quotes, defensant l'autenticitat. De l'altra, que tots aquells avesats a preservar el medi entenguin que ningú té cura de la terra com l'agricultor. I prou pals a les rodes. A voltes ens perdem legislant, fiscalitzant. És imprescindible debatre sobre transgènics, adobs, purins... però després de fer un copet a l'espatlla al pagès, de resar perquè no li marxïn les ganes. Ara que està de moda parlar de producció ecològica, d'etiquetes bio, potser que reivindicuem la rabiosa naturalitat dels corralers de tota la vida, de l'horta i de l'olivet, l'arquitectura del paisatge que fan tantes mans i esquesques colrades. Si no comencem per aquí, acabarem plasticats.

FIRESTOC 2014
FIRA-REBAIXA

dissabte 1 i diumenge 2 de febrer
BANYOLES
Pavelló de la Draga
de les 10 del matí a 2/4 de 9 del vespre
Entrada i aparcament gratuïts
Més informació 972 58 34 70 i www.banyoles.cat

Organitzadors: Ajuntament de Banyoles, Associació Sant Jordi, C3AM, Diputació de Girona, SOC, Departament de Cultura, Departament d'Empresa i Ocupació, Diputació de Girona.

Les accions estan subvencionades pel Servei d'Ocupació de Catalunya en el marc dels Programes de suport al desenvolupament local i cofinançades pel Fons Social Europeu.

POUS D'AIGUA
"Aprofiti la seva pròpia aigua per regar"
També neteja, enfonament i construcció de pous oberts i mines
972 21 33 03
669 85 08 24
info@perfoserrainat.com
www.perfoserrainat.com

OBERTURES ALUMINI
més X menys

OR METAL

972 47 61 27 / ormetal.es